

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6788/2554

พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีโจทก์ นายฉันท พระแท่น กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 72, ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 87

ย่อ / หลักกฎหมาย

เหตุบันดาลโทสะอาจเกิดเพราะคำบอกเล่าได้ ไม่จำเป็นต้องประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง
วันเกิดเหตุจำเลยที่ 2 บอกจำเลยที่ 1 ว่าผู้ตายซึ่งเป็นภริยาจำเลยที่ 1 มีชู้โดยจำเลยที่ 2 เห็นผู้ตาย
กับชายชู้เข้าห้องและปิดประตูอยู่ด้วยกัน มีลักษณะว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถือได้ว่าเป็นการ
ข่มเหงจิตใจจำเลยที่ 1 อย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม ดังนั้นการที่จำเลยที่ 1 ทำร้ายผู้ตาย
ทันทีที่ได้รับคำบอกเล่าจึงเป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะตาม ป.อ. มาตรา 72

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290, 83 จำเลยทั้งสอง
ให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ 1 ขอลองคำให้การเดิม และให้การใหม่โดยรับว่า
ทำร้ายร่างกายผู้ตายจริง แต่ไม่เป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย และกระทำความผิดโดยบันดาลโทสะ
ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 วรรคแรก
ประกอบมาตรา 83 จำคุกคนละ 10 ปี คำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 87 คงจำคุก 5 ปี จำเลยที่
1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟัง
เป็นยุติได้ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 โดยคู่ความไม่ฎีกาโต้แย้งว่า จำเลยที่ 1 กับนาง
วันเพ็ญ ผู้ตาย เป็นสามีภริยาที่มีได้จดทะเบียนสมรส วันเกิดเหตุจำเลยที่ 2 บอกจำเลยที่ 1 ว่า
ผู้ตายมีชู้ โดยจำเลยที่ 2 เห็นผู้ตายกับชายชู้เข้าห้องและปิดประตูอยู่ด้วยกัน จำเลยที่ 1 เกิด
ความโกรธ จึงเดินทางไปพบผู้ตาย ณ ที่เกิดเหตุทันที แล้วทำร้ายผู้ตายเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย
ปัญหาตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่า จำเลยที่ 1 ทำร้ายผู้ตายโดยบันดาลโทสะตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 72 หรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้ตายซึ่งเป็นภริยาจำเลยที่ 1 มีชู้ และ
ผู้ตายกับชายอื่นเข้าห้องปิดประตูอยู่ด้วยกันมีลักษณะว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถือได้ว่าเป็นการ
ข่มเหงจิตใจจำเลยที่ 1 อย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม พิจารณาประกอบกับเหตุบัน
ดาลโทสะอาจเกิดเพราะคำบอกเล่าได้ ไม่จำเป็นต้องประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง ทั้งจำเลยที่ 1 ก็
ไปทำร้ายผู้ตายทันทีที่ได้รับคำบอกเล่า อันเป็นการกระทำความผิดในขณะนั้น ดังนั้น การกระทำ
ของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการทำร้ายผู้ตายโดยบันดาลโทสะ ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้น ส่วนที่ขอให้
ลงโทษสถานเบาและรอลงโทษ ต้องห้ามฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย แต่สมควรกำหนดโทษใหม่ให้
สอดคล้องกับลักษณะความผิด พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 วรรคแรก และมาตรา 72 จำคุก 8 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง
คงจำคุก 4 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

ไชยวงศ์ คงจันทร์ · นพวรรณ อินทร์มพรรย์ · ทศนีย์ ธรรมเกณท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6788/2554>